

Ainult tüdrukutele

23.septembril toimus Läänemaa 8.klasside tüdrukutele tüdrukute päev. Päev hakkas avamisega, kus meile räägiti, mida me selle päeva jooksul teeme ja kuidas peame liikuma punktist punkti. Kõik selgeks tehtud, asusime tee. Esimesed kaks punkti pidime veetma hubases Lihula noortemajas. Esimeses punktis ootas meid terapeut Riin, kellega me rääkisime, miks on hea olla naine, millised naised meestele meeldivad ja lihtsalt oma mõttest. Teises punktis kohtusime juuksur Leenuga. Tema rääkis meile erinevatest ja imelistest juuksetoodetest nagu näiteks kuivshampoon, nippidest mida kasutada juuksehoolduses ja pani meile südamele, et me valiks hoolikalt, millist värvi juukseid me siiski soovime. Järgmise

punkti jaoks pidime suunduma kultuurimajja. Seal pidas meile väikese loengu ämmaemand Marit. Sünnitamisest küll juttu polnud, kuid meile räägiti erinevatest suguhaigustest, nende ravist ja ennetamisest, sellest mida tehakse naistearsti vastuvõtul ning kuidas hoiduda rasedusest. Majast lahkumata jõudsimme me neljandasse punkti, mille teemaks etikett. Etiketti oli meile õpetama tulnud Kersti Haapsalu Kutsehariduskeskusest. Alustuseks räägiti meile lauakommetest ja nõudest. Selleks oli kaetud uhke laud, kahjuks ilma söögita. Kümme neiu said laua taha ka istuda ja tunda ennast nagu restoranis küllastajad. Räägiti sellest kumba käega ning mil-

liste söögiriistadega süüa, kuidas veine degusteerida (see oli siiski tulevikuks) ning kuidas näidata, kas jätkad oma roa söömist või mitte. Kuid see polnud kõik! Seejärel seisime kõik ühe pika laua taha, meie ees kaks rätikut ehk õppisime voltima rätikut kaunist lehvikut, purjepaati ja küünalt. Lõpuks saabus ka väga oodatud lõuna! Kõigi kõhud olid juba tühjaks läinud ning mõte söögist pani meie kõhud korisema. Lõunaks pakutavat herne- suppi, mille olid keetnud meile naiskodukaitsjad, saime nautida mõisapargis. Järgmiseks ootas meid Maanteeametist Jaan. Tema rääkis meile liiklusohutusest ja sellest, kuidas kinnitada turvavöö. Seda saime ka proovida, istudes autoistmele, mis veeres rauast raami peal, kinnitades turvavöö ning siis lasti meid väikese kallaku pealt kiirusega 5 km/h alla vajuda.

. Sai ka ennast kaaluda ja teada, kui suur on sinu kehakaal erinevate tunnikiiruste peal, kui sa pidurdad. Ja järgmiseks, kõigi tüdrukute tähelepanu köitnud pöörlev auto! Istusime enda klassi tüdrukutega autos ning meid keerutati. Kõigepealt prooviks üks täistiir, seejärel poolteist tüüru, mis tähendas seda, et jääme autoga katuse peale. Pidime instruksioonide järgi autost välja pääsema, turvavööga kinni jäänud kaaslaste lahti aitama ja läbi auto esiakende välja pääsema. Mõisa juures ootas meid Maarja, meie kooli endine käsitööõpetaja. Temaga käisime vaatamas

näitust „Kelmikas aluspesu”. Seal oli näha, kuidas on pesu muutunud saja aasta vältel ning kui palju maksis aluspesu. Samal näitusel oli näha ka erinevaid press- ja triikraudasid. Kõrvalruumis oli näha ka Eesti pesudisaineri Kris Sooniku loomingut. Vot see näitus oli küll kelmikas! Viimaks ootas meid meie õpetaja Viive koos Lihula Gümnaasiumi õpilase Renoga. Nemad tutvustasid meile sellist spordiala nagu disc golf. Igäuks sai endale tugevast kummist ketta, mida tuli võimalikult väheste visetega saada korvi. See oli väga meeleolukas kuna koguaeg tuli kellelegi hüüda, et nad kettaga vastu pead ei saaks. Meile meeldis see mäng väga! Päev lõpetati samamoodi nagu alustatigi: kultuurimaja saalis jagati kõigist koolidest kokku tulnud tüdruku-

tele diplomid ning algas sõit koju. Oli väga tore, tarkusi täis päev! **Anneli Riisalu (8. kl)**

Aluspüksid kui mittetarvilik riidehilp

“E s i m e s e d aluspükste kasutajad olid Eestis suuremate linnade või keskuste kõrgema ühiskonnaklassi proudad. Korralike naiste seas peeti aluspükste kandmist kombetuks ja siivutuks. Aluspükse peeti kõrgema klassi mittetarvilikuks riidehilbiks. Eakamad naised ei kandnud pesu isegi veel 1920-ndate lõpul, pidades seda mõisaprouade veidruseks. Naiste suhtumine pükstesse oli esialgu väga ettevaatlik, riideeset häbeneti ja salati. Naistel oli häbi, kui teada saadi, et ta pükse kannab, see andis põhjust tagarääkimiseks.” (Lihula Teataja 10.06. 2015)

Veebruaris 2015 kuulutas Tervise Arengu Instituut välja loovtööde konkursi 7.-8. klasside õpilastele. Konkursi eesmärk oli juhtida tähelepanu täisväärtusliku hommikusöögi tähtsusele. Parimaid töid teinud õpilased koos õpetajatega kutsuti 24.-25. augustil Kloogaranna noortelaagris toimuvasse tervist edendavate koolide suvekooli.

Suvekoolis toimusid erinevad töötoad: jooga, toidukunst, pimedegustatsioon ja palju muud. Peale nende toimus meeleolukas ja sportlik tuletõrjeolümpia, kaasaarav meeskondlik strateegia-

mäng, energilise ja lõbusa treeneriga tantsutund, orienteerumismäng metsas, kus Lääne-maa võistkond saavutas teise

koha, ning maailmakohvik.

Maailmakohviku jaoks pakkusid õpilased välja probleeme, millele võiks lahendusi otsida. Hiljem valiti tähtsamad probleemid välja ning nende lahendamiseks hakkasid õpilased välja tooma häid ideid ja mõtteid. Üllatavalt

palju tuli huvitavaid lahendusi. Maailmakohviku tahame ka oma koolis läbi viia. **Aleksandra Laane (9. kl)**

Kümnendikud tuuritavad

Me käisime 10. klassi ja Lihula Gümnaasiumiga Lõuna-Eestis kahepäevasel ekskursioonil. Hommikul sõitsime Kullamaa Keskkooli juurest Lihula Gümnaasiumi juurde. Seal suundusime edasi Lihula õpilastega. Sõitsime mitu tundi

bussiga. Seejärel jõudsimme Maantee-muuseumisse Põlvamaal. Meile tutvustati seal mitmesuguseid liiklusvahendeid ja vanu liiklusmärke ning jagati palju huvitavaid fakte. Pärast seda pidime moodustama võistkonnad ning meile korraldati viktoriin, kus küsiti küsimusi selle kohta, millest giid meile rääkis, ning ka muid üldiseid teadmisi, näiteks, miks juhtub lühikese sõidu ajal rohkem õnnetusi, kui pikal sõidul. Kui viktoriin oli tehtud, saime sõita väikeste elektriautodega. Seal oli nagu päris tänav, kus sai nendega kas üksi või paari kaupa sõita. Enamasti läks sõit hästi, kuid tekkis ka väikeseid kokkupõrkeid. Seal oli kõigil väga lõbus. Seejärel sõitsime Tar-

tusse Lõunakeskusesse. Seal anti meile mitu tundi vaba aega. Kõik said veeta Lõunakeskuses aega, nagu soovisid. Meie läksime näiteks uisutama, mis oli väga tore mälestus. Pärast Lõunakeskust suundusime Tabivere Põhikooli,

kus me õõbisime. Terve meie klass sai olla koos eraldi toas. Öhtu möödus väga lõbusalt. Me mängisime üheskoos erine-

vaid mängu ning vestlesime. Magama saime umbes nelja ajal. Järgmisel hommikul sõitsime Jäaaja Keskusesse, kus meile anti erinevaid uusi teadmisi. Hiljem tuli meil moodustada rühmad ning me pidime üheskoos iseloomustama ühte kliimaperioodi. Pärast seda algas meie kodutee ning enamus sellest

ajast kõik magasid, kuna reis oli meid kõiki ära väsitanud. Kokkuvõttes võib öelda, et reis ning seltskond oli väga meeldiv ning kõigega jäadi väga rahule. **Carmen Treu (10. kl)**

Käsitööõpetaja Liilia Kalde

Noored ajakirjanikud Riin Roost ja Carmen Treu (10. kl) tegid esimese intervjuu kooli ajalehe jaoks õpetaja Liilia Kaldega.

20 aastat tagasi lõpetas Liilia Kalde Kullamaa Keskkooli. Pärast seda õppis ta naiste ja laste kergerõivaste õmblejaks. Siis tahtis Liilia saada käsitööjuhendajaks. Seejärel läks ta vahepeal tööle. Hiljem läks ta Türi kõrgemasse põllumajanduskooli käsitööjuhendajate kursustele. Sellega juhtus selline asi, et üks aasta oli ja pandi kokku kodumajandusega. Pärast seda tuli Liilia sealt ära. Siis läks ta õppima raamatupidamist. Eelmisel aastal lõpetas ta Haapsalu Kutsehariduskeskuses käsitöö eriala ehk tekstiilitöö eriala. Käsitööd on Liiliale alati meeldinud teha. See huvitab teda.

Kuidas te meie kooli sattusite?
Õpetaja Mai Jõevee küsis, kas ma sooviks tulla ja proovida, mis tunne on olla õpetaja.

Ja mis tunne siis on?
Alguses kartsin väga. Olen olnud 1-3 aastaste laste õpetaja lasteaias. Ma oskan seda käsitöö asjandust, aga hoopis teine asi on seda õpetada. Ütlesingi õpilastele kohe septembri alguses, et tulin koos nendega õppima.

Kuidas teile meeldib meie kooli õhkkond?

Tore on. Õpetajad ja õpilased on sõbralikud. Mõned õpilased huvituvad käsitööst väga, osadele ei paku see üldse mingit pinget.

Kuidas te kolleegidega läbi saate?
Ma ei puutu nendega eriti kokku. Aga natuke veider tunne on ka, sest paljud on ikkagi mu endised õpetajad ja nüüd on nad kolleegid. Kui õpetajate tuppa lähen, siis tahaks uksele koputada, nii nagu vanasti õpilasena.

Kui suur pere teil on?
Meie pere on kuueliikmeline- lapsed Hendrik (14), Martin (6), Nora (3), süsimust kass Mii-su, mina ja abikaasa Paul.

Kas teie abikaasa huvitub ka näiteks puutööst? Tema huvideks on autod ja relvad.

Mis on õmblustöö juures keeruline? Kuna õmblen põhiliselt riideesemeid, siis oma

kogemusest võin öelda, et veidi keeruline on õmmelda väga tüse-dale või väga kõhnale inimesele.

Mida te arvate, et õpilased peaks kooli käsitöö tunnist eluks kaasa saama? Peaks tek-kima soov ja tahe teha midagi erilist ja kordumatut oma kätega. Kõige aluseks on siiski esmased töövõtted ja alg-teadmised tehnika-test

Väike tikand Lotte kleidi peal teeb mänguasja isikupärasemaks.

Euroopa keelte päev– Kiideva kaluriküla– Ants Laikmaa majamuuseum

Selline temaatika ühendas 5., 6. ja 9. klassi noori ühel septembrikuu päikeselisel päeval. Keeleõpetajad Inge ja Heli ning ajalooõpetaja Ervin sõitsid koos bussijuht Harri ja õpilastega mööda kauneid paiku ning nautisid ilusat ilma ja meeldivat seltskonda.

Kiideva mõis

Kiideva mõis rajati Rootsi ajal, esimesed teated mõisast pärinevad aastast 1614. Praegune mõisahoonne on kahekorruseline puithoonne, mille seinad on vooderdatud ümaraotsalist

laastudega, mis meenutavad kalasoomuseid. Selline seinakate on Eestis ainulaadne.

Ühika nurgake

Kes ütles, et ühikas pannakse ainult pidu?

Sattusin täiesti juhuslikult tunnistama uskumatut pilti– noored õpivad. Ilma komandandi järelvalvet. Pole isegi mitte eksamiperiood. Küsisin luba, et see tõendusmaterjal ka ajalehes avaldada.

Rebaste ristimine

Seekord oli see rituaal eriti salastatud ja vaid väikele seltskonnale. Midagi oli küll õrnalt hoomatav, näiteks vuntsitriipudega kümnendikud, kes väga kavalate nägudega ringi kõndisid. Aga ei olnud seekord hingematvat rebasehaisu ega pampereid ja prügikotte, samuti polnud näha solgipangega vehkivat üheteistkümnendikku, kes siis suurima rõõmuga seda rokka nooremale kolleegile suhu topib.

Mis siis tegelikult toimus? Las see jäädagi asjaosaliste endi teada. Vaid mõned pildid uudishimu tekitamiseks:

